

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obo/21/2017
Identifikačné číslo spisu: 6007200755
Dátum vydania rozhodnutia: 30.10.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:6007200755.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a členiek senátu JUDr. Jany Zemaníkovej a Mgr. Ľubomíry Kúdelovej v právnej veci žalobcu: UNIVERSUM-REAL, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 7, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 35 703 105, zastúpeného JUDr. Danielou Komorovou, advokátkou, so sídlom Kukučínova 20, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému: BTS & Partners, a.s., so sídlom Námestie osloboditeľov 20, 040 01 Košice, IČO: 36 570 494, zastúpeného CHOCHOLAK & ČESLA s. r. o., so sídlom Krmanova 6, 040 01 Košice, IČO: 36 857 416, o určení, že pohľadávka žalovaného sa nepovažuje za zistenú, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 18. júla 2017, č. k. 52Cbi/25/2007-722, takto

rozhodol:

Odvolanie o d m i e t a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len súd prvej inštancie) uznesením z 18. júla 2017, č. k. 52Cbi/25/2007-722 zastavil konanie o zmene žaloby žalobcu zo dňa 27. februára 2011, ktorou sa domáhal, že žalovaný nemá voči žalobcovi právo na zaplatenie sumy 1 933 023,04 eur s príslušenstvom, ani právo na zmluvnú pokutu zo zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej dňa 16. októbra 2003 medzi Ing. E. B. ako postupcom a žalovaným ako postupníkom, ktorú si prihlásil do vyrovnacieho konania 55V 7/2004 vedenom na súde prvej inštancie.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil tým, že žalobca podaním z 27. februára 2011 požiadal o zmenu žaloby. Následne podaním zo 7. novembra 2016 žalobca oznámil, že v záujme odstránenia pochybností o tom, čo je predmetom konania, netrvá na zmene žaloby z 27. februára 2011, ani na tom, aby súd rozhodoval o príslušenstve pohľadávky k sume 1 933 023,04 eur, a ani na tom, aby osobitne nad rámec 1 933 023,04 eur rozhodoval o tom, že žalovaný nemá právo na zmluvnú pokutu.

3. Súd prvej inštancie posúdil procesný návrh žalobcu ako čiastočné späťvzatie ohľadne zmeny žaloby z 27. februára 2011 a z tohto dôvodu konanie o zmene žaloby žalobcu na základe jeho dispozitívneho úkonu zastavil.

4. Proti uvedenému uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote dňa 15. augusta 2017 odvolanie žalovaný. Svoje odvolanie odôvodnil tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C. s. p.), keďže podanie žalobcu zo 7. novembra 2016 nie je možné chápať ako späťvzatie návrhu na pripustenie zmeny žaloby, keďže súd prvej inštancie o predmetnom návrhu žalobcu nerozhodol napriek právnemu názoru odvolacieho súdu vyslovenému v uznesení z 30. marca 2016, sp. zn. 3Obo/27/2015. Za danej procesnej situácie nebol súd prvej inštancie oprávnený rozhodnúť o zastavení konania o zmene žaloby. Žalovaný má za to, že podanie zo 7. novembra 2016 nepredstavovalo čiastočné späťvzatie žaloby, preto súd prvej inštancie vo veci nesprávne aplikoval ustanovenie § 145 ods. 2 C. s. p.

5. Odvolateľ zároveň namietal, že mu súd prvej inštancie svojim nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovanie jemu patriacich práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C. s. p.). Odvolateľ spochybnil správnosť postupu súdu prvej inštancie, ktorý k výzve na vyjadrenie k podaniu žalobcu zo 7. novembra 2016 uviedol doložku, že ak sa žalovaný k podaniu žalobcu v stanovenej lehote nevyjadrí, bude mať súd za to, že nemá k späťvzatiu námietky. Podľa žalovaného súd nemôže doložku podľa § 157 ods. 2 C. s. p. použiť automaticky, a preto nemožno jeho súhlas prezumovať z jeho procesnej pasivity. Súd prvej inštancie podľa odvolateľa postupoval v rozpore s ustanovením § 146 ods. 1 C. s. p., keď si nezabezpečil súhlas žalovaného so späťvzatím, čím znemožnil žalovanému uskutočňovať jemu patriace procesné práva, pričom tento nedostatok nie je možné napraviť v odvolacom konaní.

6. Podľa odvolateľa je konanie postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ C. s. p.), keďže výrok uznesenia nezodpovedá obsahu písomného podania žalobcu zo 7. novembra 2016.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd odvolací prejednal odvolanie žalovaného podľa ustanovenia § 379 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“) a § 380 ods. 1 C. s. p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p.) a dospel k záveru, že podané odvolanie treba odmietnuť.

8. Podľa ustanovenia § 359 C. s. p. môže odvolanie podať len tá strana, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané. Z uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že odvolanie môže podať len tá strana sporu, ktorá bola rozhodnutím súdu prvej inštancie dotknutá na svojich právach. Naopak oprávnenie podať odvolanie nemá strana, v neprospech ktorej rozhodnutie nevyznelo a ktorá týmto rozhodnutím nebola dotknutá na svojich právach (viď uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 4Obo/130/2009, rovnako aj uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/240/2012).

9. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zastavil konanie o zmene žaloby žalobcu. Zastavením konania stráca strana možnosť ďalej uplatňovať svoje práva v sporovom konaní a odvolanie má predstavovať pre stranu garanciou, že nedošlo k bezdôvodnému odmietnutiu poskytnutia súdnej ochrany (rovnako viď aj Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarčinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. C. H. Beck: Praha, 2016, s. 1196). Uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým bolo konanie (v časti) zastavené, môže napadnúť odvolaním iba tá strana sporu, o ktorej návrhu rozhodol súd vydaním uznesenia o zastavení konania. Proti uzneseniu o zastavení konania tak môže podať odvolanie v zásade iba žalobca. Žalovaný disponuje oprávnením podať odvolanie proti uzneseniu o zastavení konania len vtedy, ak súd rozhodol o zastavení konania v časti iniciovanej žalovaným v podobe vzájomnej žaloby.

10. Odvolaním napadnuté uznesenie krajského súdu nebolo vydané v neprospech žalovaného, nesmerovalo proti nemu a ani ním nebol dotknutý na svojich právach. Z uvedeného dôvodu žalovaný nebol osobou oprávnenou na podanie odvolania proti napadnutému uzneseniu súdu prvej inštancie.

11. Nakoľko žalovaný nebol oprávnený na podanie odvolania proti napadnutému uzneseniu súdu prvej inštancie, najvyšší súd odvolanie žalovaného odmietol podľa ustanovenia § 386 písm. b/ C.s.p. ako

odvolanie podané neoprávnenou osobou. Vzhľadom na odmietnutie odvolania sa odvolací súd nezaoberal prípusnosťou podaného odvolania s ohľadom na žalovaným vymedzené odvolacie dôvody.

12. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu dovolanie nie je prípustné (§ 419 a nasl. C. s. p.).